

هه‌تاویکی پر له روح

جه‌لال به‌رزنجی
که‌نه‌دا
2009

له‌رۆخ مانه‌وه
روباری ناوه‌وت,
ده‌رژیه‌ ناو ژیا نیکی تر

زۆرت لی نزیکه,
به لām هیشتا نه چوویته ماوی .

هیزی وشه

له منداڵیهوه,
دالغهم بۆ باکوری دهبردم,
ههتا نه بێردمه ناودلی زستان.
رانه وهستا.

نارهزویکی کۆن

له گۆره پانی به یانیه کی له بیرکراو,
لیکی سیو,
رژیايه سه ر وشه کانم,
دیمه نیکی غه مباری له زیندا به جیهیشت .

بای خه یال

له وه ته ی بای خه یال,
له دلمه وه هه لی کردوه,
له هه ولدان دایه شه رمی چیا بشکینیت,
تا وه کو خۆی به رووتی,

به دنیایدا بگِیریت.

گه وره ترین ترس

ترسی لیك دابران,
بو چاوتروكانيك جيم ناهیلی.

سی خوشی

یه که مین
" ئاو رژاندن " .
دووم
" پهرت کردنی ماندوو بوون "
سی یه میان,
" رۆیشتن "

هه تاو

به رد مه هاوی,
پری دهورت هه تاوه,
به روحی ده که ویت.

خه ونی ماکوک

ماکوک,

له سه‌رگۆری قاچه‌کانی،

به خودای ده‌یگوت:

"خودایه،

بی قاچ،

به‌و عاره‌بانه،

ئاسنه،

چۆن بچمه ژیان

خودای من،

خۆ ده‌توانی،

قاچیشته وه‌کو گیا بپروانبایه‌وه

نازانم بۆ نه‌تکرد؟"

هونه‌رمه‌ندی هه‌وران

له ئیواره‌ی هه‌میشه‌یی تاراوگه‌که‌م،

هه‌رچه‌ند ده‌که‌م خیرایی فلچه‌ی خه‌یالم،

ناگاته‌ جوله‌ی خیرای دیمه‌نی هه‌وره‌کان!

تا بکه‌ن به‌ هونه‌رمه‌ندی خۆیان.

دوا دیاری

له‌ یادی سالرۆژی په‌نجاو پینجه‌مین،

له دایک بوونم،

ژنه‌که‌م،

گۆچانیکی دار کنیری به دیاری بۆ ناردم.

"کلامه‌ت کینگ"

دوای ئەوهی که‌سی تر تاقه‌تی نه‌ما

له نزیك ئەدریسی ئیمیله‌که‌ی

نامه‌یه‌ک بۆ که‌سیکی ناسیاوی بنووسی،

دوای ئەوهی که‌س نه‌هات

سه‌یری نه‌زری من کات،

بۆ به‌رده‌وام بۆنی جوانی،

ئاوروم دایه‌وه

هه‌موویان پیکه‌وه،

پهریمزی گهرمتر کردنی بن زه‌ویان په‌مپ ده‌دا.